

som selvfølgelig selv har taget stilling til forespørgslen i dag, kan man godt sige, at stort set alle de taler, vi har hørt i dag, kunne i hvert tilfælde lige så godt være skrevet nede i Rederiforeningen. Der er ikke noget som helst, der er sagt fra en stribe af ordførere, som på et eneste punkt er i modstrid med de holdninger, der strømmer ud nede fra Danmarks Rederiforening, eller rettere sagt nede fra Esplanaden, fra A.P. Møllers hovedkvarter.

Og det, der er baggrunden for, at man har så stor en magt over Folketinget og regeringen, er selvfølgelig, at vi har et erhverv her, som, på grund af at det er et internationalt erhverv, har nogle gunstige muligheder for at presse politikere.

Men det er ikke nok at have gunstige muligheder for at presse politikere. Det kræver jo også et erhverv og nogle erhvervsledere, som er indstillet på at bruge den magt, de har, og det må man altså sige, at det gælder rederierhvervet frem for noget andet erhverv: Her er man altså indstillet på at bruge den magt, man har, til maksimalt at sikre sig begunstigelser og indflydelse.

Forleden dag kunne vi læse Rederiforeningen sige, at hvis der bare kommer en minimal stramning af DIS-reglerne, vil man straks hjælpe danske redere til at udflage. Hver eneste gang, der er en diskussion i Folketinget, som måske kunne gå A.P. Møller imod, senest omkring, hvordan vi skulle ændre erhvervsbeskatningen, så ser vi straks, hvordan A.P. Møller lige tager en håndfuld skibe og udflager.

Jeg synes i virkeligheden, det var det, vi burde debattere: Skal vi finde os i i Folketinget, at et erhverv på den måde bare dikterer, hvad det er, der skal foregå her i Folketinget, hvad der bliver sagt her fra talerstolen, hvad der bliver vedtaget af love, hvordan lovene bliver administreret? For her er i virkeligheden et område, hvor det i uhørt grad er tilfældet, at erhvervet selv dikterer lovgivningen, og hvordan lovgivningen opfyldes i praksis.

Vi har lidt senere i dag her i Folketinget et møde med de forskere, der skal forske i demokrati og magt i Danmark, lave en magtudredning. Jeg vil sige, at her er virkelig et område for forskere at tage fat i, hvordan et erhverv i årtier har været i stand til at diktere både politikere og skiftende regeringer.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var hr. Frank Aaens spørgsmål om, hvorvidt rederierne nu har levet op til forudsætningerne for DIS-loven. Hr. Aaen nævnte i den forbindelse, at nu var rederierne jo holdt op med at bruge danske værfter overhovedet.

Jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen mener, at rederikasserne kan konkurrere med andre landes statskasser. Det er jo grunden til, at værfterne næsten er holdt op med at eksistere. Og så er der dog den ene undtagelse, netop det store rederi, som vi måske alle sammen i hvert fald med undtagelse af Enhedslisten beundrer, nemlig Maersk, der dog har et værft i Danmark, hvor de stadig væk bygger skibe til sig selv.

Om der er penge i det, er ikke til at finde ud af. Det er heller ikke til at finde ud af, hvad Maersk tjener sine penge på, for det er en branche med en ekstrem hård konkurrence, hvor ganske få virksomheder giver overskud. Maersk giver overskud med ekstrem dygtighed – til hvad? Jeg ved det ikke. Men de er altså gode til at få det til at gå rundt.

Men er de dog så gode, at de kan konkurrere med en japansk og en koreansk statskasse? Det vil jeg gerne høre hr. Frank Aaens vurdering af.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det undrer mig, hvordan SF og nu senest Enhedslisten kan fordreje kendsgerninger, og man gør det åbenbart bevidst. Der har i de foregående indlæg været refereret til en nylig opgjort statistik fra Rederiforeningen, og her er det jo uomtvisteligt, at der har været en ganske markant stigning i beskæftigelsen i DIS-registrerede skibe.

Det har der jo altså også i absolutte tal inden for den menige søfarts rækker. I 1988 var tallet ifølge denne statistik 1.527, i september 1998 var tallet 2.237. Inklusive officerer og inklusive udlændinge er tallet for beskæftigede i de DIS-registrerede skibe steget fra 3.854 i 1988 til i 1998 at være 9.351. Relativt er andelen af danske menige faldet, ja, men i absolutte tal steget. DIS-loven er forudsætningen for, at erhvervet har kunnet udvikle sig og samlet set skabe en øget beskæftigelse.

Derfor er svaret, at rederierhvervet har levet op til bestemmelserne og intentionerne i DIS-loven. Man har sikret et erhverv i fremdrift, sikret gode sociale ordninger og et godt arbejds-